

LIVSMEDELSSTYRELSEN

HELSINGFORS

den 4 juni 1918

Cirkulär N:o 49

Till Livsmedelsnämnderna

Då livsmedelsnämnderna hittills vid fördelningen av livsmedelskort iakttagit ett mycket olika förfaringssätt med avseende därå, i vilken kommun livsmedelskort böra åt envar utdelas liksom ock med avseende därå, huruvida i en annan kommun livsmedel böra utgivas emot annan kommuns livsmedelskort, får Livsmedelsstyrelsen, för åvägabringande av konformitet i detta avseende, härhos meddela livsmedelsnämnderna till efterrättelse följande föreskrifter:

1) Envar bör erhålla livsmedelskort av den Orts livsmedelsnämnd, inom vars distrikt han faktiskt är bosatt, oberoende därav, om han är mantalskriven inom livsmedelsnämndens å hans boningsort område eller ej och oavsett om han har sin tjänst eller annan verksamhet inom livsmedelsnämndens distrikt eller ej.

2) Livsmedelskort, som av en livsmedelsnämnd utfärdas, äro giltiga inom en annan livsmedelsnämnds område endast för konsumtion av livsmedel å restauranger matsseeringar och kaféer, men icke vid inköp i handelsaffärer, å torg o. s. v.

3) Personer som tillbringa sommaren å annan ort eller annars för längre tid bosätta sig å annan livsmedelsnämnds område utan att likväl för alltid kvarstanna där, äro berättigade att antingen använda sina livsmedelskort å den ort, där de erhållit desamma, eller ock utbyta sina kort emot vistelseortens livsmedelskort. Rätt till sådant utbyte av livsmedelskort tillkommer likväl endast person, som under *minst en månads tid* vistas å annan ort. En sådan minimitid är åbsolut nödvändig för förebyggandet av spekulation med livsmedelskort, särskilt i samband med sockerfördelningen. Däremot kan person, som vistas inom annan livsmedelsnämnds område under kortare tid än en månad, utbyta *endast sina brödkort* emot vistelseortens brödkort.

Varar vistelsen inom annan livsmedelsnämnds område icke så länge de åt envar utdelade livsmedelskorten äro gällande, kunna korten utbytas emot annan orsts kort bäst sålunda, att från de gamla korten avskiljes ett vistelsetiden motsvarande antal kuponger och från de nya korten de kuponger, som äro över från vistelsetiden. Härigenom ernås den fördel, att kortinnehavaren efter återkomsten till sin hemort icke behöver ånyo utbyta livsmedelskortet.

4) Avflyttar person till annan ort för varaktig vistelse därstädes, bör han, innan den nya ortens livsmedelskort åt honom utgivas, kunna styrka, att han återlämnat sina å sin förra vistelseort erhållna kort eller sedan vid anhållan om kort avstå sina gamla kort till livsmedelsnämnden å hans nya vistelseort. För sistnämnda händelse bör livsmedelsnämnden omedelbart anmäla om kortutbytet till livsmedelsnämnden å den ort, därifrån avflyttning skett.

5) Vid utdelning av påbrödskort skall iakttagas hittills i bruk varande förfaringssätt.

Livsmedelsstyrelsen vill i detta sammanhang ytterligare framhålla önskvärheten däray, att städernas och landskommunernas livsmedelsnämnder för förebyggandet av spekulation måtte skrida till samarbete med varandra beträffande handeln med sådana livsmedel, vilka icke äro underkastade beslag och med vilka handeln eljes icke reglementerats. Så t. ex. kunde livsmedelsnämnden i någon stad giva livsmedelsnämnden i en landskommun i uppdrag att uppköpa ägg och ombestyra varan till stadens livsmedelsnämnd. Städernas livsmedelsnämnder kunde i sin tur förmedla till landsorten sådana varor, vilka lättare stå att erhålla i städerna än på landsbygden.

Å Livsmedelsstyrelsens vägnar:

Eljas Kahra

Reino Rytönen